

av åsidosättandet, med den följden att domstolen har en skyldighet att avgöra ett mål som avser denna åtgärd utan att ha möjlighet att återförvisa målet till myndigheten för ett korrekt avslutande av förfarandet?

⁽¹⁾ EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 21 januari 2013 — "Global Trans Lodzhistik" OOD mot Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Mål C-30/13)

(2013/C 108/33)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Global Trans Lodzhistik OOD

Svarande: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Tolkningsfrågor

1. Tillåter artikel 243.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 ⁽¹⁾ om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, om det tolkas i förening med artikel 245 i samma förordning och med principerna om rätten till försvar och *res judicata*, en nationell bestämmelse som den i artiklarna 220 och 211a i tullagen (Zakon za mitnitsite), enligt vilken det är möjligt att överklaga mer än ett beslut från en tullmyndighet, varigenom det fastställs en ytterligare tullskuld som senare ska uppbäras, även när det i en sådan situation som i det nationella målet är möjligt att anta ett slutligt beslut i den mening som avses i artikel 181a.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ⁽²⁾ av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 för att fastställa tullskulden?
2. Ska artikel 243.2 i förordning nr 2913/92 om rätten till överklagande tolkas så, att den inte kräver att ett slutligt beslut i den mening som avses i artikel 181a.2 i förordning nr 2454/93 först ska bli föremål för en omprövning innan det kan överklagas till domstol?

3. Ska artikel 181a.2 i förordning nr 2454/93 i en sådan situation som den i det nationella målet tolkas så, att ett beslut från tullmyndigheterna som har antagits i strid med det förfarande som anges i den bestämmelsen om rätten att höras och rätten att framställa invändningar, inte utgör ett slutligt beslut i den mening som avses i den bestämmelsen, utan endast utgör en del i förfarandet för antagandet av ett slutligt beslut? Ska denna bestämmelse i ett motsatt fall tolkas — i en situation som den i det nationella målet — så, att det beslut som antas efter ett förfarande med ovan nämnda fel direkt ska bli föremål för domstolsprövning och att domstolen ska meddela ett slutligt avgörande i saken?

4. Ska artikel 181a.2 i förordning nr 2454/93 i en sådan situation som den i det nationella målet och med beaktande av legalitetsprincipen tolkas så, att ett beslut från tullmyndigheterna som har antagits i strid med det förfarande som anges i den bestämmelsen om rätten att höras och rätten att framställa invändningar, är ogiltigt på grund av ett materiellt förfarandefel som kan jämföras med ett åsidosättande av ett grundläggande förfarandekrav, vars åsidosättande medför att åtgärden blir ogiltig oberoende av de faktiska följderna av åsidosättandet, med den följden att domstolen har en skyldighet att avgöra ett mål som avser denna åtgärd utan att ha möjlighet att återförvisa målet till myndigheten för ett korrekt avslutande av förfarandet?

⁽¹⁾ EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgericht (Tyskland) den 29 januari 2013 — Martin Grund mot Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

(Mål C-47/13)

(2013/C 108/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Martin Grund

Motpart: Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

Övrig part: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Tolkningsfråga

Är det fråga om permanent betesmark i den mening som avses i artikel 2.2 i förordningen ⁽¹⁾ när nämnda betesmark för närvarande och sedan minst fem år utnyttjas till att odla gräs och annat örtartat foder men marken under denna period plöjts och det örtartade fodret (här: klövergräs) ersatts med ett annat örtartat foder (här: åkergräs), eller är det i sådana fall fråga om en växtföljd, vilket utesluter att det kan anses röra sig om permanent betesmark?

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikens och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (EUT L 141, s. 18).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Central Administrativo Norte (Portugal) den 4 februari 2013 — Marina da Conceição Pacheco Almeida mot Fundo de Garantia Salarial, IP, Instituto da Segurança Social, IP

(Mål C-57/13)

(2013/C 108/35)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Central Administrativo Norte

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Marina da Conceição Pacheco Almeida

Motpart: Fundo de Garantia Salarial, IP, Instituto da Segurança Social, IP

Tolkningsfråga

Ska unionsrättens bestämmelser avseende lönegaranti vid arbetsgivarens insolvens — och särskilt artiklarna 4 och 10 i direktiv 80/987/EEG ⁽¹⁾ — tolkas så, att de utgör hinder för en bestämmelse i nationell rätt enligt vilken garantin endast omfattar fordringar som har uppkommit under de sex månader som har föregått vidtagandet av åtgärden för inledande av ett insolvensförfarande mot arbetsgivaren, även i ett fall där arbetstagarna har väckt talan mot arbetsgivaren vid Tribunal do Trabalho (arbetsdomstolen) för att få till stånd ett fastställande av det förfallna beloppet och indrivning av detta belopp?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens (EGT L 283, s. 23; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 121).

Talan väckt den 7 februari 2013 — Europaparlamentet mot Europeiska kommissionen

(Mål C-65/13)

(2013/C 108/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europaparlamentet (ombud: A. Tamás och J. Rodrigues)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut av den 26 november 2012 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen med avseende på förmedling av lediga platser och platsansökningar och nyinrättandet av Eures-nätverket, och

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan om ogiltigförklaring åberopar Europaparlamentet en grund, vilken avser åsidosättande av artikel 38 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 ⁽¹⁾. Enligt Europaparlamentet har kommissionen nämligen missbrukat den makt som den tilldelats av unionslagstiftaren.

I artikel 38 i förordningen ges kommissionen genomförandebefogenheter, men endast inom de ramar som framgår av artikel 291 FEUF. Enligt parlamentet ska sistnämnda artikel tolkas så, att den inte tillåter antagande av akter med allmän räckvidd som kompletterar vissa icke väsentliga delar av lagstiftningsakten. Endast lagstiftningsakter eller delegerade akter i den mening som avses i artikel 290 FEUF kan komplettera icke väsentliga delar av en grundläggande rättsakt.

Den rättsakt som kommissionen antagit och som utfärdats i form av en genomförandeakt i den mening som avses i artikel 291 FEUF kompletterar emellertid vissa icke väsentliga delar av förordning (EU) nr 492/2011. Parlamentet hävdar således att om kommissionen ansåg det nödvändigt att komplettera vissa icke väsentliga delar av förordning (EU) nr 492/2011 så borde den, i avsaknad av befogenhet att anta delegerade akter i den mening som avses i artikel 290 FEUF, ha lagt fram ett förslag till en lagstiftningsakt som kompletterar eller ändrar den grundläggande rättsakten.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, s.1).